

Caracterizarea personajelor Veta si Zita din opera O noapte furtunoasa scrisa de I. L. Caragiale-prima parte

Personaje secundare, statice, unidimensionale, realizate in maniera realista.

Modalitati de caracterizare:

- caracterizare directa: prin intermediul didascalilor; prin intermediul altor personaje;
- caracterizare indirecta: prin gesturi, atitudini; prin propriile actiuni si simtiri, prin intermediul mediului social in care traiesc; prin relatiile lor cu celelalte personaje; prin nume.

Veta si sora sa Zita, singurele personaje feminine din comedia O noapte furtunoasa de I.L. Caragiale, sunt doua ipostaze ale aceluiasi tip de mahalagioaica, surprinse cu ironie de autor in mediul lor concret social.

Intre cele doua personaje exista diferenta de varsta. Zita "ca mahalagioaica trebuie sa-i zica surorii sale tato", dar si Veta este inca tanara din moment ce "Jupan Dumitrache isi teme pe Veta, si acest lucru nu i se pare nimanui din piesa nelalocul lui, ceea ce n-ar fi cazul, daca Veta ar fi o femeie in varsta" (G. Ibraileanu).

Numai ca ea "se apropie de acea varsta la care, mai acum un secol, femeile erau socotite ca trecute" (S. Cioculescu). Maritata de tanara cu Dumitrache, dezamagita in casatorie, il insala senina cu teagherul Chiriac, "om de incredere al sotului", Veta fiind un element al triumphiului conjugal. Adulterul se desfasoara simplu, fara probleme de constiinta. Personajul intra in scena in actul I, scena 7: coase "galoanele la un mondir de sergent de garda civica (de fapt a lui Chiriac), este obosita si distrata, vorbeste rar si incet, dupa cum noteaza autorul in indicatiile scenice. O asculta cu atentie pe Zita, ii raspunde cu indiferenta, ii comunica hotararea de a nu mai merge la "Iunion". Chiriac, ca si Jupan Dumitrache, o banuieste ca doreste sa se duca la "gradina" pentru a se intalni "cu craiul ei".

Starea de melancolie e provocata de acuzele lui Chiriac, nicidecum de ale sotului. In scena explicatiei cu Chiriac, intriga amoroasa dintre cei doi capata accente mahalagesti. Veta ii marturiseste amantului ca nu e crezuta in sentimente: "Dumneata crezi mai mult in prostiile si banuielile lui barbatu-meu decat in juramantul meu, si gandesc ca trebuia sa ne cunosti destul de bine si pe mine, si pe dansul (...). Eu sunt o femeie mincinoasa; n-am simtit nimic cand ti-am spus ca nu stiu sa mai fi trait pana sa nu te cunosc pe dumneata...", ca a gresit punandu-si mintea cu un copil ca el [diferenta de varsta, n.n.], regreta ca nu se poate muri din dragoste. Chiriac, la randul sau, o ameninta ca se strapunge cu spada pentru a-si arata iubirea. Totul se va incheia cu impacarea celor doi. Finalul scenei este marcat de comicul de situatie. Jupan Dumitrache, facandu-si rondul, striga din strada: "Chiriac, puiule, ia vezi de ce am vorbit, fii cu ochii-n patru, d-aproape

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

de tot: ma stii ca tin cand e la o adica...", "CHIRIAC (strangand pe Veta cu putere): Lasa jupane, ma stii ca consimt la onoarea dumitale de familist!"